

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

2 januari 2007

ONTWERP VAN DECREET

**houdende wijziging van sommige bepalingen van titel III en titel IV
van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Carl Decaluwe**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet,
mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Jurgen Verstrepen;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, Steven Vanackere,
Johan Verstreken;

de heer Bart Caron, mevrouw Els Robeyns, de heer Dany
Vandenbossche;

de dames Margriet Hermans, Laurence Libert, de heer
Herman Schueremans.

Plaatsvervangers:

de dames Hilde De Lobel, Marijke Dillen, de heren Pieter
Huybrechts, Freddy Van Gaever, Frans Wymeersch;

de dames Vera Jans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer
Johan Sauwens;

mevrouw Michèle Hostekint, de heren Jan Roegiers, André
Van Nieuwkerke;

mevrouw Patricia Ceysens, de heren Marnic De Meulemeester,
Sven Gatz.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Jan Loones.

Zie:

1021 (2006-2007)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting bij het ontwerp van decreet door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.....	4
II. Algemene bespreking.....	5
III. Artikelsgewijze bespreking, stemming en eindstemming	8

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 14 december 2006 het ontwerp van decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van titel III en IV van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005.

I. TOELICHTING BIJ HET ONTWERP VAN DECREET DOOR DE HEER GEERT BOURGEOIS, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Minister *Geert Bourgeois* stelt dat het ontwerp van decreet een driedelig doel dient. In eerste instantie moet het de gecoördineerde mediadecreten vereenvoudigen op het vlak van de reclameregels, om particuliere omroepen ten volle kansen te geven. De regelgeving inzake televisiereclame was aanvankelijk op vele punten strenger dan de richtlijn ‘Televisie zonder grenzen’. De context waarbinnen de commerciële omroepen moeten werken, is intussen echter sterk gewijzigd. De minister licht toe dat er al meer dan tien particuliere landelijke omroepen zijn, dat de opbrengsten van televisiereclame wereldwijd onder druk staan door andere vormen van reclame, en dat onze reclameregels omzeild kunnen worden door bijvoorbeeld kinderprogramma’s vanuit het buitenland uit te zenden.

De minister refereert ook aan het feit dat het Vlaams regeerakkoord ervan uitgaat dat particuliere audiovisuele initiatieven voluit kansen moeten krijgen, en dit zonder discriminatie. Dan is een striktere houding dan de bedoelde richtlijn niet langer houdbaar. Een versoepeling is dus aangewezen, maar binnen de marges van de geldende Europese Richtlijn en zonder vooruit te lopen op de nieuwe richtlijn.

De tweede doelstelling bestaat erin de regels voor allianties tussen particuliere landelijke en regionale radio-omroepen te versoepelen. De minister herhaalt dat deze laatste duidelijk geen succes zijn gebleken. Het medium is economisch niet leefbaar en resulteert in een nuldiversiteit. Het doel van de decreetgever wordt daarmee niet ingevuld, stelt de minister. Voorliggend ontwerp van decreet zou die regionale radio-omroepen een tweede adem moeten geven via samenwerkingsmogelijkheden onderling, en samenwerkingsmogelijkheden met de particuliere landelijke

omroepen. Bovendien zou in het vervolg één rechtspersoon maximaal twee landelijke of twee regionale particuliere omroepen kunnen exploiteren, of van elke soort één. Een samenwerkingsverband tussen alle regionale omroepen, zou erkend kunnen worden als landelijke radio-omroep.

De derde doelstelling is te komen tot een administratieve lastenvermindering. Dit zou gebeuren door het opheffen van de jaarlijkse rapporteringsplicht, verklaart de minister. De efficiëntie en effectiviteit daarvan wordt al langer in vraag gesteld. De Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) heeft immers op elk ogenblik toegang tot alle mogelijke informatie. De rapporteringsplicht blijft evenwel bestaan voor de regionale televisieomroepen die, gezien hun specifieke decretaal vastgelegde maatschappelijke opdracht, nog jaarlijks een werkingsverslag moeten indienen. De lastenvermindering zou volgens de Kenniscel Wetsmatiging jaarlijks totaal ongeveer 145.000 euro bedragen. Dat impliceert vooral voor de lokale radio-omroepen een serieuze besparing en vermindert ook de last die anders op de schouders van vrijwilligers rust.

De minister legt ook uit hoe de drie doelstellingen concreet zouden worden ingevuld. Ten eerste wordt een vereenvoudiging van de reclameregels ingevoerd in artikelen 10 tot en met 14. Dit behelst respectievelijk een vereenvoudiging van de regels inzake herkenbaarheid van reclame en telewinkelen; een versoepeling van het onderbrekingsregime voor reclame in audiovisuele producties; een schrapping van de vijfminutenregel voor reclame rond kinderprogramma’s, behalve voor sponsoring rond kinderprogramma’s bij de VRT; een vereenvoudiging van de regelgeving bij vermelding van producten of diensten in tv-programma’s die als prijs ter beschikking worden gesteld – de voorwaarden voor radio en televisie ter zake worden gelijkgeschakeld, al mag er volgens de interpretatieve mededeling van de Europese Commissie aan dergelijke prijzen geen ongegronde aandacht worden besteed – en ten slotte een meer overzichtelijke regeling voor sponsoring op radio en televisie, met strengere voorwaarden voor de VRT wat betreft de vijfminutenregel. Dat er geen verwijzing meer is naar al dan niet geanimeerd zijn van sponsoring, betekent niet dat er daar een verbod op zou zijn. Dat is dus niet zo.

Ten tweede verwijst de minister naar de reeds vermelde nieuwe regeling inzake de exploitatie van radio-omroepen – maximaal twee, landelijke of regi-

onale, radio-omroepen mogen worden uitgebaat door één rechtspersoon – als eerste aspect van de mogelijke samenwerking tussen particuliere radio-omroepen. Hij merkt ook op dat intussen de verwijzing naar de mededingingswet in de toelichting bij artikel 2 achterhaald is, aangezien er intussen een nieuwe wet tot bescherming van de economische mededinging van kracht is geworden, die samen met de wet tot oprichting van een Raad voor de Mededinging werd gecoördineerd bij KB van 15 september 2006. Bijgevolg moet in de memorie van toelichting bij artikel 2, bij de omschrijving van “zeggenschap”, verwezen worden naar artikel 6, §3, van die nieuwe wet, in plaats van naar artikel 9, §3, van de wet op de mededinging, gecoördineerd op 1 juli 1999. Dat geldt ook voor de toelichting bij artikel 5.

Ook het verbod op ontkoppelde uitzendingen voor landelijke particuliere radio-omroepen in artikel 3 wordt in dit kader geschrapt. De samenwerkingsmogelijkheden in artikel 4, van regionale radio-omroepen onderling en met ander particuliere omroepen, worden verruimd. En ten slotte wordt het voor regionale radio-omroepen mogelijk te fuseren tot een derde particuliere landelijke radio, zo stipuleert artikel 6.

Ten derde refereert de minister opnieuw aan de reeds uitgelegde lastenvermindering.

II. ALGEMENE BESPREKING

De heer *Jurgen Verstrepen* stelt vast dat er weinig aan te merken valt op het ontwerp van decreet. Hij refereert wel aan het feit dat de regionale radio-omroepen economisch niet leefbaar zijn, en er nu een mogelijkheid tot fusie wordt geboden. In dit verband gaat hij ervan uit dat die gesprekken al langer aan de gang waren en de uitvoering nu gefaciliteerd wordt. Hij merkt wel dat de VAR commercieel het omgekeerde doet voor de ontkoppelde programma's van de VRT, en vraagt zich af of die timing toevallig is. Dat nieuwe systeem wordt alweer onder vuur genomen door de openbare omroep.

De spreker verklaart dat iedereen de liberalisering van het medialandschap voelt aankomen en dat dit decreet absoluut niet vooruitloopt op de Europese richtlijnen. Er worden gewoon een aantal decretale beperkingen uitgevlakt. Elke opheffing van beperkingen vindt hij positief, omdat een open mediamarkt zonder te veel regelgeving mogelijkheden schept tot

competitiviteit, dynamiek en creativiteit. Niet alles hoeft daarom te worden toegelaten, stelt hij, verwijzend naar de reclame rond kinderprogramma's. In die zin vestigt hij graag de aandacht op de nood aan mediaopvoeding en de rol van de overheid daarin. Er is immers niet enkel reclame aangeboden via televisie, maar ook multimediaal. Het concept reclame moet dus anders worden benaderd en uitgelegd. Hij hoopt ter zake op een breed draagvlak in de commissie.

De heer *Jos Stassen* stelt dat dit ontwerp van decreet voor hem te ver gaat inzake liberalisering van reclame in de mediamarkt. Hij beseft terdege dat de overheid de reclamewereld niet kan afsnijden. Die moet een aantal regels hanteren en beleidslijnen uitstippelen. Enerzijds legt Europa nu minder verplichtingen op en anderzijds zijn er een aantal media die met levensvatbaarheidsproblemen kampen, onder meer de regionale radio-omroepen die de facto enkel machinaal muziek uitzenden met wat reclame tussendoor. De overheid die de regionale radio's eerst in het leven heeft geroepen, moet nu inspanningen leveren om ze te laten voortbestaan door onder meer minder verplichtingen op te leggen, of meer mogelijkheden tot samenwerking te scheppen en meer reclamevrijheid te bieden. De theorie van Adam Smith wordt volgens de heer Stassen hier getest: minder regelgeving zou de economische groei moeten stimuleren. De spreker twijfelt daar sterk aan. Hij denkt ook niet dat deze soort van liberalisering de oplossing zal bieden. Bovendien moet de overheid een aantal regels vaststellen en die mogen strenger zijn dan de bepalingen van de Richtlijn, 'Televisie zonder grenzen', zoals met betrekking tot reclame rond kinderprogramma's. Hij vindt dat de Vlaamse overheid deze strengere regeling moet handhaven. Er moeten andere methodes worden gevonden om op te treden voor organisaties die daaronder lijden, zoals VTM-VMMA. Daartoe hoeft de regelgeving niet te worden aangepast. De heer Stassen weet dat de Vlaamse Mediaraad hem ongelijk geeft wat betreft de kinderreclame, maar deze adviesraad zegt ook dat het te vroeg is om de Europese richtlijn te implementeren. Zo worden zaken geregeld die nog niet vastliggen. Bovendien zijn de regionale radio-omroepen gewoon niet levensvatbaar. Dat zal door deze liberalisering niet veranderen en daarvoor moeten belangrijke regels niet worden opgeofferd. Groen! zal dit ontwerp van decreet in de plenaire vergadering niet goedkeuren.

De heer *Jurgen Verstrepen* is het helemaal niet eens met de visie van de heer Stassen. De strakke regelgeving in de media gedurende jaren heeft ervoor gezorgd

dat heel wat initiatieven niet konden ontstaan. Dat de regelgever de feiten steeds achterna loopt is te betreuren, maar dat zal in het versnelde mediagebeuren nog vaker voorkomen. Hij benadrukt dat de sterke, kwalitatieve VRT van vandaag het antwoord was op een dynamiek die eerst uit de privésector groeide, en niet omgekeerd. De markt heeft ervoor gezorgd dat de politiek ging nadenken over hoe de VRT verder moest. Hij vindt het vreemd dat men zo wakker ligt van iets als reclame en dat er minder wordt gediscussieerd over zaken zoals een garantie op onafhankelijke, correcte informatieverstrekking. Niet alles moet worden toegelaten, maar men stelt het te strikt. De mediasector heeft een zodanige snelheid ontwikkeld, gekoppeld aan concepten en businessplannen, dat de politiek inderdaad alleen maar kan achterna hollen. Dat lijkt een logische evolutie. De aanpassing van dit decreet komt eigenlijk al wat te laat en de spreker vreest dat dit nog zal gebeuren.

De heer *Dany Vandenbossche* vraagt aan de heer Stassen welke regelgever al ooit vooruitgelopen is in plaats van achterna gehold.

De heer *Jos Stassen* herhaalt dat de liberalisering van reclameregels de levensvatbaarheid van de regionale radio-omroepen niet zal verhogen. De neveneffecten van die operatie zijn negatief.

Mevrouw *Margriet Hermans* stelt blij te zijn met de aanpassingen aan het decreet en zegt dat de Europese richtlijnen zo snel mogelijk moesten worden opgesteld onder druk van een aantal lidstaten. Inzake reclame vindt ze dat meer betutteling de werking van de omroepen enkel bemoeilijkt. De liberalisering heeft de voorbije jaren de omzet en het aantal werknemers in die sector doen stijgen. Reclame mag niet worden verward met kwaliteitsvermindering: de samenwerking van regionale omroepen heeft op zich niets met reclame te maken. Mevrouw Hermans is nooit een grote fan geweest van de regionale omroepen, en denkt dat de enige valabele oplossing een derde landelijke commerciële omroep is.

De spreker vindt het een goed decreet, dat met de administratieve vereenvoudiging ook de regelnevenrij vermindert die de goede werking van een omroep hinderde. Ze vraagt wel enige verduidelijking bij de begrenzing die voor de VRT blijft gelden inzake de reclame rond kinderprogramma's. Is daar een gefundeerde reden voor?

Met de versoepeling van de ingewikkelde sponsorregeling is mevrouw Hermans heel erg tevreden. Er

werd trouwens ook constant tegen gezondigd, stelt ze. Ze begrijpt dat het niet de bedoeling is om van de sponsorboodschappen reclameboodschappen te maken, maar ze vindt het vreemd dat de tijdslimiet is weggelaten.

Minister *Geert Bourgeois* noemt het ontwerp van decreet een noodzakelijke aanpassing aan de realiteit: het marktaandeel van de regionale radio-omroepen is geen succes. Tussen 24 mei en 25 december 2005 haalde Antwerpen 1 een marktaandeel van 0,68 procent en FM Limburg 0,09 procent. Omdat de FM-frequenties voorhanden zijn heeft de overheid ervoor gekozen samenwerkingsverbanden mogelijk te maken. De overheid maakt het ook mogelijk om tot een derde landelijke radio-omroep te komen. Voor de minister heeft dat niets te maken met liberalisering of deregulering. Het is een schaalvergroting voor radio-omroepen die in hun huidige constellatie niet levensvatbaar zijn. In hun huidige constellatie beantwoorden de regionale radio-omroepen zelfs niet aan de bedoelingen van de decreetgever. De specifieke missie en inhoudelijke opdracht van artikel 44 worden niet gewijzigd.

De heer *Jos Stassen* wijst erop dat de decreetgever naast de openbare omroep, de commerciële, landelijke en lokale omroepen, ook de mogelijkheid voor provinciale en regionale tussenvormen creëerde. Tegelijk werd bepaald dat die tussenvormen een aantal normen moeten halen. Hij wijst erop dat tijdens de bespreking van het oorspronkelijke decreet heel wat commissieleden twijfels hadden over de leefbaarheid. Hij benadrukt dat de levensvatbaarheid van een initiatief onmogelijk decretaal bepaald kan worden.

Minister *Geert Bourgeois* stelt dat – in tegenstelling tot wat de heer Stassen suggereert – niet geraakt wordt aan de verplichting om een bepaald aantal informatieve programma's uit te zenden. Artikel 44 wordt niet gewijzigd.

Ten aanzien van de heer Verstrepen stelt de minister voor om het VRT-ondernemingsplan te bespreken naar aanleiding van de geplande hoorzitting op 16 januari 2007.

In tegenstelling tot wat de heer Stassen zegt over liberalisering, is de minister van oordeel dat dit ontwerp van decreet nog altijd heel sterke regels oplegt. Een aantal zaken wordt versoepeld omdat ze niet werken. De Vlaamse reclamebepalingen zijn meer en meer tegengesteld aan de Europese bepalingen. Vlaanderen alleen kan zich onmogelijk verzetten tegen het

oorspronglandbeginsel. Omdat Nickelodeon vanuit Nederland in Vlaanderen uitzendt, hoeft het de Vlaamse regels niet na te leven. Dat heeft nefaste gevolgen op het concurrentievermogen van de Vlaamse zenders.

De minister is ervan overtuigd dat weerbaarheid en mediageletterdheid minstens even belangrijk zijn wanneer het over kinderreclame gaat. In zijn beleidsbrief heeft de minister initiatieven ter zake aangekondigd. Kinderen worden dagelijks en zelfs op school met reclame geconfronteerd. Daarnaast is er echter ook de ouderlijke verantwoordelijkheid.

Artikel 15 bepaalt dat er een reclamegedragscode komt. In de derde Europese richtlijn 'Televisie zonder grenzen' wordt eveneens een gedragscode gevraagd. De huidige kinderreclameregels behouden zal volgens de minister alleen maar tot meer en ongelimiteerde kinderreclame leiden. Niemand kan de commerciële zenders tegenhouden om de kabel te delen met omroepen zoals Nickelodeon. Daarom kiest de minister voor een gelimiteerde toestemming op basis van een gedragscode. Tegelijk zorgt de overheid er zo voor dat de commerciële omroepen de kans krijgen te investeren in eigen Vlaamse producties.

De minister wijst de heer Stassen erop dat de Vlaamse Mediaraad een gunstig advies heeft gegeven, zonder afwijkende mening. De Vlaamse Mediaraad vraagt inzake kinderreclame niet te wachten op de derde richtlijn. Hij benadrukt dat de overheid niet vooruitloopt op de derde richtlijn, die de minister pas in het najaar van 2007 verwacht. Van zodra de derde richtlijn goedgekeurd is, zal de Vlaamse regelgeving op haar consistentie gecontroleerd worden.

Ten aanzien van mevrouw Hermans stelt de minister dat het onderscheid met de openbare omroep uitdrukkelijk wordt behouden. Op de openbare omroep is geen reclame toegestaan. Sponsoring vijf minuten voor en na kinderprogramma's evenmin. De minister vindt dat verantwoord omdat commerciële omroepen van reclame-inkomsten moeten leven. Hij begrijpt niet waarom mevrouw Hermans pleit voor reclame op de openbare omroep.

Mevrouw *Margriet Hermans* zegt dat ze nooit heeft gepleit voor reclame op de openbare omroep. Ze wou alleen een verklaring voor het onderscheid.

Minister *Geert Bourgeois* antwoordt dat reclame niet kan. Sponsoring kan niet vijf minuten voor en na een

kinderprogramma. De strikte tijdslimiet voor sponsorvermelding behouden is zinloos. De VRM blijft het onderscheid tussen sponsorvermelding en reclamespots controleren.

De heer *Jurgen Verstrepen* weet dat de openbare omroep geen sponsorvermelding mag uitzenden voor en na kinderprogramma's. Geldt deze bepaling ook voor uitzendingen van de openbare omroep op het internet of via Net gemist?

Minister *Geert Bourgeois* antwoordt dat de openbare omroep geen televisiereclame mag uitzenden.

De heer *Bart Caron* vindt het een goede zaak dat dit ontwerp van decreet de nadelen wegwerpt die Vlaamse commerciële zenders binnen Europa ervaren. Vlaanderen heeft Vlaamse commerciële zenders nodig die Vlaamse uitzendingen maken.

Hij betreurt voorts dat de commercialisering van de radio en televisie steeds verder gaat. Een belangrijke reden daarvoor is de financiering, maar anderzijds vraagt de spreker zich – in het licht van de derde richtlijn 'Televisie zonder grenzen' – af of de grens nog niet bereikt is.

De spreker vindt het voorts jammer dat ondanks de inspanningen van minister Bourgeois geen afwijking mogelijk is op het oorspronglandbeginsel. Nickelodeon profiteert van de strenge Vlaamse regels. De Gezinsbond suggereert in een e-mail aan de commissieleden te onderzoeken of de culturele exceptie uit het EG-verdrag geen basis vormt voor een afwijking. De spreker zal het ontwerp van decreet goedkeuren, maar blijft erbij dat de grens qua commercialisering langzaam maar zeker bereikt is. Vlaanderen moet zich daartegen verzetten. Te verregaande commercialisering zal uiteindelijk in het nadeel zijn van de Vlaamse commerciële zenders omdat ze in de greep zullen komen van buitenlandse groepen, die op de Vlaamse advertentiemarkt aanwezig willen zijn.

De heer *Carl Decaluwe* kondigt nu reeds aan dat hij over dit thema een lange uiteenzetting zal geven tijdens de plenaire vergadering. Zijn fractie zal dit ontwerp van decreet steunen. Het past immers in het regeerakkoord. Hij is het wel eens met de heer Caron: de reclamegrens is bereikt. Hij vindt niet dat de derde richtlijn zomaar moet worden omgezet in Vlaamse regels. Hij vraagt enige nuancering. Voorts stelt hij dat hij nooit gelooft heeft in de levensvatbaarheid van de regionale radio-omroepen.

De voorzitter merkt op dat het uitgangspunt bij de bespreking van het decreet op de lokale en regionale radio-omroepen was dat het eens te proberen viel.

De heer Carl Decaluwe vindt verder dat het RIA-rapport heel lezenswaardig is. Het is een goede zaak dat de VRM als mediaregulator kan blijven optreden. De openbare omroep mag geen bewegende beelden gebruiken in de boodschappen van algemeen nut en in sponsorboodschappen. De spreker merkt op dat daar voortdurend tegen gezondigd wordt.

De voorzitter zegt dat hij geen uiteenzetting houdt in commissie omdat hij dat in plenaire zal doen.

Minister *Geert Bourgeois* zegt dat de regels die voor de televisieomroepen gelden ook voor televisiediensten gelden. Met dit punt zal rekening gehouden worden tijdens de algemene herziening van de mediaregelgeving. De bepalingen over bewegende beelden zijn vervat in artikel 106. De minister noemt deze regels complex.

De minister heeft zich verzet tegen het oorspronglandbeginsel maar is op de Europese Commissie en de juridische dienst van de Raad gebotst. De dialoog tussen ontvangend en verzendend land is volgens de minister een inhoudloze bepaling, behalve wanneer sprake is van fraude.

De derde Europese richtlijn is in eerste lezing goedgekeurd door het Europees Parlement. De minister verwacht dat de richtlijn in de tweede helft van volgend jaar van kracht zal zijn. Hij deelt de mening dat voor het aantal onderbrekingen de maximumgrens bereikt is. Hij vraagt zich af hoever de commerciële televisiestations daarin kunnen gaan. De minister is wat voorzichtig met de uitspraak dat de grens bereikt is. Hij is niet bereid alles te aanvaarden, maar op een aantal technische evoluties kan nu nog niet gereageerd worden.

De heer *Jos Stassen* heeft de e-mail van de Gezinsbond nog niet gelezen. Hij vindt hun suggestie de moeite waard. Hij merkt dat de heren Caron en Decaluwe akkoord gaan met de Gezinsbond. De spreker suggereert een en ander te onderzoeken en ondertussen de werkzaamheden op te schorten.

De voorzitter is van oordeel dat de Gezinsbond de werkzaamheden niet regelt. De heer Bart Caron is het eens met de voorzitter. Hij vindt hun suggestie wel het onderzoeken waard. De heer Carl Decaluwe

heeft de bewuste e-mail niet ontvangen. Zijn uiteenzetting was bijgevolg niet gebaseerd op een e-mail van de Gezinsbond. Door ongelimiteerde onderbrekingen en alle types van reclame toe te staan in kinderprogramma's, is de grens bereikt. Vlaanderen mag niet alles wat Europa voorstelt volgen.

Volgens mevrouw *Margriet Hermans* bevat de e-mail geen nieuwe elementen. Ouders moeten geresponsabiliseerd worden en kinderen moeten weerbaar gemaakt worden.

De heer *Jurgen Verstrepen* stelt voor om de openbare omroep volledig reclamevrij te maken. Tegelijk moeten de commerciële omroepen de kans krijgen volledig commercieel te zijn. Volgens de spreker kan de openbare omroep op bepaalde niet-traditionele mediakanalen nog steeds reclame plannen voor en na kinderprogramma's. Hij rekent erop dat de minister daar aandacht aan zal besteden.

De heer *Jos Stassen* vindt het markant dat tegelijk gepleit wordt voor deregulering wanneer het over de commerciële zenders gaat en voor strenge regels wanneer het over de openbare omroep gaat.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING, STEMMING EN EINDSTEMMING

De artikelen 1 tot en met 16 worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Het ontwerp van decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van titel III en IV van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Carl DECALUWE

Dany VANDENBOSSCHE
